

ligesom jeg blev Finanzminister, maatte gribe til de ſmaaſtigſte Expedienter for at kunne afholde Statskaſſens Forbrug. Deltø viſer, hvor nødvendig Indkomſtſkatten den Gang var, og jeg tror derfor ikke, at Nogen ſkal kunne ſtaa frem og ſige, at enten den daværende eller den nuværende Regjering har vildledet Thinget med Henſyn til dens Nødvendighed. Den var ſandelig i højeſte Grad nødvendig.

Jeg tror, at det efter alt det Anførte, og naar ærede Medlemmer ville tage det fornødne Henſyn til Betydningen af den Slags Overſigter, ſom Talcen her er om, og til, hvilken Tante den forrige Finanzminister nødvendigviſ nærmefi maatte forbinde med, hvad den af ham givne Overſigt ſkulde kunne benyttes til, maa erkjendes, at det er meget uretfærdigt, naar man i nærværende Tilfælde har villet tillægge ham et Forſøg paa at ville vildlede det ærede Thing.

Formanden: Naar den ærede Miniſter nuſ berørte, at der ſkulde være gjort et Forſøg her paa at tillægge den forrige Finanzminister Billie til at ville vildlede Thinget, ſaa tror jeg ikke, at noget Saadant kan udlædes af det Foredrag, hvortil den ærede Miniſters Bemærkninger vare knyttede. Den ærede Miniſter bemærkede ogſaa ſelv paa et tidligere Punkt af ſit Foredrag, at det kunde være igjennem en Miſforſtaeſe, at det 8de kongevalgte Medlems (Stiſchers) Udtalelſer kunde faae en ſaadan Udlæggeſe. Her er kun Tale om, at det, ſom ſkulde have været veiledende, uheldigviſ blev vildledende. — ſaaledes ſaldt det ærede 8de kongevalgte Medlems Uttringer i forrige Møde —, og hverken idag eller i et tidligere Møde har der været nogen Tante om at udtale, at der paa noget Sted ſkulde have været Billie til at vildlede Thinget. Dette har ligget ſjernt fra Enhvers Mening.

Andrø: Jeg ſkal ikke paa nogen Maade nu udtale mig om Statskaſſens uſle Tilſtand; det er Noget, ſom jeg har havt Veilighed til forſkjellige Gange at berøre, og jeg tror, at jeg i ſaa Henſeende vil kunne ſympathifere ret godt med den høitærede Finanzminister.

Hvad der bragte mig til før at begjære Dredet, var et ganſſe andet Spørgſmaal, nemlig Spørgſmaalet om Henſigtsmæſſigheden og Muligheden af at meddele den Art af finantſielle Overſigter, hvorom der er Tale. Jeg blev friſtet til denne Begjæring ved en Uttring af den høitærede Miniſter, hvori jeg aldeles ikke kan være enig. Jeg maa tilſtaa, at jeg blev meget forbauſet ved at høre, at Frukten af en lang Marvæſes ener-giſte Beſtræbelſer for at indføre gavnlige Reformer i Henſeende til vor finantſielle Forvaltning ſkulde foreligge i ſaa ſorte Reſultater ſom dem, hvilke den høitærede Finanzminister fremſtillede for os. Jeg har nu ogſaa nogen Erfaring i ſaa Henſeende at kunne ſtøtte mig til, og jeg tror ligeoverfor det Fremkomne endogſaa at maatte betragte det ſom en Pligt, ikke i Diebliffet at lade diſe Erfaringer blive ganſſe ſkjulte. Jeg ſkal imidlertid minde om, at mine Erfaringer ligge en Del tilbage i Tiden, og jeg kan, alſaa ikke paa nogenſomhelſt Maade ville mene, at man dengang var i Stand til at gjøre, hvad man nu maa kunne gjøre. Det er beſjendt nok, at vi nu have en ganſſe anderledes let og ener-giſt Behandling af Finanzſpørgſmaal, end vi den Gang vare i Stand til at give dem. Vi have ved Rigsdagens uafadelige og ener-giſte Opfordringer overmaade betydelig formindſket den Supplementſperiode, ſom den høitærede Finanzminister hentydede til. Der er jo truffet meget ſtrenge og meget ſkarpe Forholdsregler for at kunne indſkrænke Benyttelſen af en ſaadan aldeles nødvendig Supplementſperiode for Regnuſtabet, hvilken man tidligere betragtede ſom meget farlig. Vi have derhos — ſkulde jeg mene — med Henſyn til Bogholderiet og med Henſyn til Regnuſtavs-væſenet i det Hele gjort en hel Del Forandringer, der maa gjøre det lettere nu at holde en ſaadan Overſigt vedlige end tidligere. De militære Miniſterier, ſom ſærlig medføre ſaa ſtore Bryderier, have jo nu ſaaet deres Bogholderi og Regnuſtavs-væſen lagte ind under Finanzministeriet, osv. Og, hvorledes det nu end forholder ſig med diſe Reformer — ſom jeg gjerne vil indrømme ikke have Stort at betyde. —, ſaa er det da i alt Fald ſikkert, at vi i een Henſeende nu ſtaa ganſſe anderledes